

Engelsk eleganse

TEKNIKK: Simon Johnson spilte med en imponerende teknikk ved lørdagens orgelkonsert i Domkirken. **FOTO: PRIVAT**

Et besøk av en kjent fotball-spiller fra London ville nok frembrakt større køer enn det vi så ved Domkirken lørdag. Men 70 tilhørere på en klassisk orgelkonsert er bra her i byen, selv med en gjest fra selveste St. Paul Cathedral i London.

Allerede i 2008 kom Simon Johnsen til St. Paul etter å ha gått gradene i Peterborough Cathedral Choir, et kor som var å høre her i Domkirken for flere år siden. En utveksling med Borg Bach-kor, som på sin side konserterte i Peterborough.

Johnsen spilte et interessant program med tre Bach-verk som søyler. Spillestilen var lett og elegant, med et solid legato i bunnen. Dette lot seg merke allerede i Bachs innledende «Pièce d'Orgue», også kjent som «Fantasi i G-dur». Første del gikk forrykende raskt med en svært tynn registrering, og inntrykket ble svevende og uklart. Midtdelen fikk mer tyngde i tråd med satsbetegnelsen. Siste del var klanglig i slekt med første, og de kromatiske løpene ble utført med stor klarhet. Bachs sirlige bearbeidelse av koralen «Alene Gud i himmerik» fikk en rolig og

Anmeldelse

Av Guttorm O. Ihlebæk

Konsert

«Orgel i fokus»
SIMON JOHNSON - organist ved St. Paul Cathedral, London
Domkirken
70 tilhørere

Verk av J.S. Bach, William Byrd, Herbert Howells, Marcel Dupré og Ad Wammes.

reflektert tolkning med flott ornamentikk. Derimot ble «Preludium i C-dur» spilt så hurtig at en del av figurene ble uklare og ikke helt presise. Men teknisk imponerende. Av det øvrige program var Marcel Duprés «Preludium og fuge» mest interessant. Vår egen Søren Gangfløt, Dupré-elev, spilte ofte dette stykket. Johnsen holdt også her et høyt tempo, men likevel med full beherskelse og stramhet.

KLANGSKJØNNHET: Sarpborg Kammerkor og Indre Østfold Kammerkor fremførte Brahms' Requiem med stor klangskjønnhet, akkompagnert av klaver. **BEGGE FOTO: TROND THORVALDSEN**

Requiem igjen

Man har i Domkirken nylig hørt Requiem av Brahms slik de fleste forventer det, med fullt symfoniorkester og stort kor. Det er bemerkelsesverdig at man på et lite sted som Fredrikstad, få uker etter, blir forunt å høre verket på nytt, denne gang i Brahms sin versjon for to klaverer, og med et kor på litt over 60 sangere. Det vitner om kulturelt overskudd innen kirkemusikk.

Jeg skal vokte meg vel for å sammelikne de to oppførelsene. Forutsetningene har vært høyst forskjellige, og dette er ingen fotballkamp med en vinner. Snarere er det slik at de to oppførelsene har belyst musikken fra hver sin side. De som var tilstede søndag har neppe tidligere hørt en fremføring som til de grader er på korets premisser. Det hadde bare seg selv å kjempe mot. Det ble en kamp de vant.

Min lærer innprentet hvor viktig det var å få en god start og en flott avslutning. - Det er dette publikum husker, sa han, og ikke alle småfeil underveis. Sangerne i Sarpborg Kammerkor og Indre Østfold Kammerkor levde opp til dette søndag. Fra første ansats hørte vi en solid, ren og homogen korklang med liv på tonen og med presise konsonanter. Det eneste jeg stusset litt over var det tyske ordet «sind» som ble sunget kort og trykksterkt, og som derved lød litt «sint». Jeg vet hva som står i noten, men det går an å synge et kort firdels tone mykere enn det vi fikk høre.

Det er ikke helt rettferdig og starte med pirk, men korets

Anmeldelse

Av Guttorm O. Ihlebæk

Konsert

J. Brahms:
«Ein Deutsches Requiem»
Sarpborg Kammerkor
Indre Østfold Kammerkor
Birgit Gudim, sopran
Christopher Pedersen, baryton
Christopher B. Stensrud og Trond Schau, klaver
Dirigent: Carl-Andreas Næss
Domkirken - 132 tilhørere

prestasjoner hadde så mange kvaliteter at det er på dette nivå det kan være noe å innvende. I tillegg til det positive som er nevnt, vil jeg understreke kvaliteten i det dynamiske, fra det ytterst svake til de store utbrudd. Dette er utvilsomt frukten av god innstudering. De to dirigentene Carl Andreas Næss og Dag Jansson har gjort et overbevisende og profesjonelt arbeid i så henseende. Når jeg noen steder måtte notere meg at her skulle det vært mer crescendo og et fyldigere forte, så er det igjen pirkning eller smaksak.

Hvordan låt det så med klaver? Brahms har selv levert denne utgaven som første gang ble brukt offentlig i London («Londoner Fassung»). Fordelen er at koret høres godt

hele tiden, og leverer det vesentlige musikalske uttrykk. Men man mister alle de klanglige fasetter som et orkester gir. I tillegg kreves det pianister med klanglig sans. Her fikk vi høre lærer og elev. Profesjonelle Trond Schau hadde med seg sin 17-åringen Christoffer Behn Stensrud. De løste oppgaven utmerket. Tidvis, som i innledningen, ble klaveret litt for anonymt, og man misten noe av rytmikken i bassen. Andre steder var de fullt på høyde, med stor klangprakt.

Solistene var lokale og gjorde en fin innsats. Birgit angrep tonene i høyden utmerket, uten sjenerende vibrato. Christopher Pedersen hadde en varm og fast stemme som sto godt til klaverklangen. På denne konserten var Carl-Andreas Næss dirigent. Han utstrålte sikkerhet og ro og bidro sterkt til det fine resultatet. Klaverutgaven av Brahms' Requiem hører vi gjerne igjen.

SIKKERT: Carl-Andreas ledet oppførelsen med stor sikkerhet.